Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. Natalia Bobu)
Dosarul nr. 2ri-111/25 (nr. 2-25075355-03-2ri-21072025)

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

23 octombrie 2025 mun. Bălţi
în componența:
Președintele completului Radu Holban
Judecătorii: Svetlana Ghercavii, Cristina Prisacari

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

în cauza civilă la contestația creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”,

împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 iunie 2025, -

s e c o n s t a t ă:

La 21 mai 2025 reprezentantul creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură Denis Timciuc a depus la Judecătoria Edineț, sediul Central, contestație împotriva creanței în mărime de 461648,90 lei pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”, solicitând respingerea cererii de admitere/validare a creanței în mărime de 461648,90 lei înaintată de SRL „Fenix Agro” față de debitorul CÎ „Hortifruct” și radierea creanței de rangul V în mărime de 461648,90 lei din tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului CÎ „Hortifruct”, trecută de administratorul de insolvabilitate în beneficiul SRL „Fenix Agro”.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 iunie 2025, nu s-a dat curs contestației creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”. S-a comunicat potențialului reclamant, despre necesitatea prezentării originalului dovezii achitării taxei de

timbru în mărime de 200 lei şi a documentelor care certifică circumstanţele pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pârâţi şi intervenienţi, dacă aceştia nu dispun de ele, acordându-i pentru aceasta un termen de 7 zile din momentul primirii copiei de pe încheierea în cauză. Totodată s-a explicat potențialului reclamant că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de chemare în judecată nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 iunie 2025 s-a restituit fără examinare contestația creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”.

S-a remis către reprezentantul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură încheierea în cauză și cererea depusă cu toate înscrisurile anexate.

S-a explicat deponentului faptul că, restituirea prezentei cereri nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată cu aceeași cerere, împotriva aceluiași debitor, cu același obiect și aceleași temeiuri, dacă vor fi lichidate încălcările.

Solicitarea recurentului:

Invocând ilegalitatea și netemeinicia încheierii menționate Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a declarat recurs solicitând casarea încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 iunie 2025, cu restituirea cauzei la rejudecare a problemei soluționată prin încheierea casată.

Potrivit art. 171 alin. (2) CPC, (...) În caz contrar, ea nu se consideră depusă şi, împreună cu actele anexate, se restituie reclamantului printr-o încheiere judecătorească ce poate fi atacată cu recurs.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 CPC, care statuează expres că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 30 iunie 2025, iar la 04 iulie 2025, a contestat-o cu recurs, prin urmare în termenul legal.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că, la data de 30.06.2025 de la poşta electronică ***** la poşta electronică ***** a fost expediată încheierea

nr. 2i-17/2/2022 din 30.06.20 privind restituirea fără examinare a contestaţiei creditorului Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură împotriva creanţei pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilii intentat în privinţa CÎ „Hortifruct”.

Din conţinutul încheierii recurentul a reținut că, prin încheierea din 04.06.2025 nu s-a dat curs contestaţiei depuse de Agenţie şi s-a comunicat necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei şi a documentelor care certifică circumstanţele pe care Agenţia îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pârâţi şi intervenienţi, dacă aceştia nu dispun ele.

Indică că, în încheiere este menționat că la 05.06.2025 aceasta a fost expediată în adresa recurentului prin intermediul poştei electronice oficiale aipa@aipa.gov.md.

În acest sens indică că, la 05.06.2025, la poşta electronică a recurentului aipa@aipa.gov.md a parvenit un mesaj de la poşta electronică ***** cu următorul conținut: „*confirmaţi recepţionarea*”. Mesajul expediat era fără anexe. Prin urmare, comunicarea încheierii din 04.06.2025 prin care nu s-a dat curs contestaţiei depuse de Agenţie nu a fost realizată mod corespunzător. De altfel, susține recurentul că, prin mesajul din 05.06.2025 nu s-a comunicat niciun act de procedură.

Invocă că prin expedierea unui mesaj fără anexe a fost creată o confuzie, astfel încât funcţionarul responsabil de înregistrarea corespondenţei a confirmat recepţionarea şi înregistrarea mesajului cu nr. 935 din 29.05.2025, crezând că grefierul insistă asupra confirmării privind înregistrarea documentului expediat anterior - încheierea din 28.05.2029 privind admiterea parţială a cererii Agenţiei privind asigurarea acţiunii, expediată de la aceeaşi poştă electronică ***** pe 29.05.2025.

Susține recurentul că, prin demersul nr. 59/04 din 01.07.2025 Agenţia a solicitat de la instanţa de judecată să i se comunice neîntârziat încheierii din 04.06.2025 prin care nu s-a dat curs contestaţiei depuse. Pe data de 03.04.2025 de la poşta electronică ***** la poşta electronică aipafeaipa.gov.md a fost expediată încheierea în cauză.

Consideră că motivele invocate de instanţă în încheierea din 04.06.2025 şi încheierea din 30.06.2025, sunt absolut neîntemeiate, în condiţiile în care în

conformitate cu art. 5 alin. (1) din Legea taxei de stat 213/2023, scutirile de taxa de stat şi de taxa de timbru sunt expuse în anexa nr. 2.

Iar, conform pct. 1.7 din anexă: se scutesc de taxa de stat şi de taxa de timbru autorităţile administraţiei publice centrale, organele centrale de specialitate ale administraţiei publice, Curtea de Conturi şi organele subordonate lor finanţate de la bugetul de stat, precum şi autorităţile administraţiei publice locale.

Conform pct. 2 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Intervenţie şi plăţi pentru Agricultură, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 20/2019, Agenţia este o autoritate administrativă subordonată Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare. Astfel, Agenţia este scutită de plata taxei de stat şi taxei de timbru.

La fel menționează că, Agenţia şi-a expus opinia cu privire la documentele pe care SRL „Fenix Agro" le-a prezentat în susţinerea cererii sale privind admiterea şi validarea creanţei. În acest sens nu este clar ce tip de documente solicită instanţa de fond de la recurent pentru a fi prezentate în copie pentru fiecare participant la proces.

În context susține că, obiecţiile se refereau la documente existente la dosar, iar Agenţia nu a făcut trimitere la documente noi. Mai mult ca atât, contestaţia recurentului a fost expediată instanţei de judecată în format electronic, cu semnături electronică, care a fost redirecţionată la poştele electronice ale tuturor părţilor interesate.

La 22 august 2025 intimatul SRL „Exportfruct" prin intermediul avocatului Șișianu Dinu a depus referință la cererea de recurs, în care a invocat că, instanţa de fond a stabilit că, reclamanta - AIPA nu a obţinut acordul administratorului şi nu a solicitat autorizarea în mod prealabil separat de a înainta acţiunea, dar a indicat o solicitare de autorizare în interiorul cererii de chemare în judecată.

Menționează că, reclamanta AIPA nu deţinea autorizarea instanţei la data depunerii cererii de chemare în judecată. Astfel, instanţa de fond a încadrat cazul de faţă în art. 267 lit. a) CPC asimilând şi interpretând noţiunii de „*procedură prealabilă obligatorie*".

Subsecvent, notează că la caz urmează a fi aplicat art. 267 lit. b) CPC cererea a fost depusă de o persoană care, în cauza civilă respectivă, nu are capacitate de exerciţiu al drepturilor procedurale civile.

Susține că, în sensul Legii insolvabilităţii, la etapa incipientă de derulare a procesului după intentare, simpla existenţă a unui titlu de creanţă nu este suficientă, iar actul procesual în baza căruia se stabileşte statutul unui creditor în procedură este recunoaşterea prin validarea în tabelul definitiv al creanţelor, fapt care transformă o pretenţie într-un drept efectiv în procedura de insolvabilitate.

Invocă că la 25 ianuarie 2023 a fost pronunţată hotărârea Judecătoriei Edineţ sediul Central privind constatarea insolvabilităţii şi s-a intentat procesul de insolvabilitate în privinţa CÎ „Hortifruct”, însă a devenit definitivă la 01 februarie 2024 prin decizia Curţii de Apel Bălţi.

Iar, la 26 mai 2023 AIPA a depus în instanţa de insolvabilitate cerere cu privire la nulitatea actelor juridice. Prin urmare, AIPA la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu era validată în tabelul definitiv al creanţelor. Corespunzător, reclamanta AIPA nu întrunea condiţia art. 53 din Legea insolvabilităţii să fie considerată creditor validat în sensul legii, la data sesizării instanţei.

Cu referire la argumentele recursului declarat intimatul susține că abordarea recurentului în speţă evidenţiază în mod clar dezacordul cu soluţia dată de prima instanţă însă argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia.

La 25 august 2025 intimatul SRL „Fenix Agro” prin intermediul avocatului Balaban Mihail a depus referință la cererea de recurs, în care a invocat că, un prim argument invocat de către recurent este faptul precum că creditorul în cadrul procedurii de insolvabilitate în cazul în care înaintează acţiunile în anulare nu are obligativitatea de a respecta procedura prealabilă de a solicita anticipat autorizarea instanţei de judecată.

Intimatul susține că, reclamantul Agenţia de Intervenţii și Plăţi pentru Agricultură s-a adresat în instanţa de insolvabilitate cu o cerere împotriva debitorului CÎ „Hortifruct”, pârâţii SRL „Fenix Agro” și SRL „Exportfruct”, privind anularea actelor juridice si anume anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-1382 din 21.06.2021 încheiat între CÎ „Hortifruct” și SRL „Fenix Agro” și contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-845 din 19.08.2022 încheiat între CÎ „Hortifruct” și SRL „Exportfruct”.

Intimatul constată cu certitudine faptul că art. 104 alin. (4) Legii insolvabilităţii impune obligativitatea oricărui creditor care nu are acceptul administratorului insolvabilităţii de a înainta acţiune privind anularea actelor debitorului de a cere instanţei de insolvabilitate autorizarea înaintării acţiunii în anulare. Ori, sintagma „poate" căreia recurentul AIPA încearcă să îi dea o interpretare subiectivă este indicată de legislator pentru a reglementa procedura atunci când creditorul doreşte să înainteze o asemenea acţiune, deci după ce primeşte refuzul administratorului insolvabilităţii inclusiv si prin omisiune un creditor poate să înainteze acţiune si poate să nu înainteze acţiune.

Însă, în cazul în care creditorul doreşte înaintarea unei asemenea cereri de chemare de judecată el este obligat conform art. 104 alin. (4) Legii insolvabilităţii să solicite anticipat instanţei de insolvabilitate autorizarea înaintării acţiunii în anulare, în caz contrar nu este respectată procedura prealabilă prin care instanţa de insolvabilitate investită este obligată să verifice dacă cererea de autorizare este înaintată de către un creditor şi dacă într-adevăr există refuzul nefondat al administratorului insolvabilităţii.

Deci, având în vedere faptul că recurentul nu a solicitat şi respectiv nu a obţinut autorizarea instanţei de insolvabilitate de a înainta o acţiune în anulare anticipat înaintării cererii de chemare în judecată, AIPA nu a obţinut acordul administratorului şi nu a solicitat autorizarea prealabilă a instanţei, ceea ce a dus la încălcarea procedurii legale şi la respingerea cererii conform art. 267 lit. a) CPC, deci constată faptul că instanţa de fond corect a dispus scoaterea de pe rol a acţiunii din motivul nerespectării procedurii prealabile stabilite imperativ de lege prin art. 104 alin. (4) Legii insolvabilităţii.

Un alt argument al recurentului este faptul că AIPA are calitatea de creditor în prezenta cauză de insolvabilitate indiferent de faptul dacă a fost sau nu validat în prezentul proces de insolvabilitate.

Aferent acestei afirmaţii „aberante" precum s-a exprimat recurentul în cererea de recurs intervin cu următoarele axiome care combat total poziţia părţii recurente în acest sens.

În prezenta cauză de insolvabilitate AIPA ipotetic poate obţine calitatea de creditor doar după ce creanţa sa va fi validată, deci toate acţiunile procesuale întreprinse de AIPA în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL „Hortifruct" nu sunt întreprinse de către un creditor în procesul de insolvabilitate, dar sunt

întreprinse de un terţ, respectiv un terţ în procesul de insolvabilitate nu are nici o capacitate de exerciţiu.

Articolul 10 din Codul de procedură civilă indică că, (1) sancţiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum si în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. (2) efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată şi normele legale relevante speţei, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră pasibilă de admitere cererea de recurs din considerentele ce succed.

Articolul 426 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

Materialele cauzei atestă că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură s-a adresat cu contestație în instanța de insolvabilitate împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 iunie 2025, nu s-a dat curs contestației creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”. S-a comunicat potențialului reclamant, despre necesitatea prezentării originalului dovezii achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei și a documentelor care certifică circumstanţele pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pârâţi şi intervenienţi, dacă aceştia nu dispun de ele, acordându-i pentru aceasta un

termen de 7 zile din momentul primirii copiei de pe încheierea în cauză. Totodată s-a explicat potențialului reclamant că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de chemare în judecată nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 iunie 2025 s-a restituit fără examinare contestația creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”.

S-a remis către reprezentantul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură încheierea în cauză și cererea depusă cu toate înscrisurile anexate.

S-a explicat deponentului faptul că, restituirea prezentei cereri nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată cu aceeași cerere, împotriva aceluiași debitor, cu același obiect și aceleași temeiuri, dacă vor fi lichidate încălcările.

În argumentarea soluției sale, instanța de fond a reținut că, în termenul acordat pentru înlăturarea neajunsurilor cererii de chemare în judecată depusă, a expirat însă la momentul emiterii încheierii de restituire reclamantul nu a înlăturat toate neajunsurile indicate în încheierea judecătorească din 04 iunie 2025.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia încheierii emise de Judecătoria Edineț, sediul Central la 30 iunie 2025, recurentul Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură – reprezentat Timciuc Denis a contestat-o cu recurs.

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, analizând situația de fapt din prezenta speță în raport cu prevederile normelor de drept enunțate, ajunge la concluzia că, soluția instanței de fond este una eronată.

În conformitate cu art. 171 CPC, (1) După ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condiţiile art.166 şi 167 alin.(1) lit.a), b), c) şi e), judecătorul emite, în cel mult 5 zile de la repartizarea cererii, o încheiere pentru a nu se da curs cererii, comunicînd persoanei care a depus cererea acest fapt de încălcare şi acordîndu-i un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor.

(2) Dacă persoana care a depus cererea îndeplineşte în termen toate cerinţele enumerate în încheierea judecătorului, cererea se consideră depusă la data prezentării iniţiale în judecată. În caz contrar, ea nu se consideră depusă şi, împreună cu actele anexate, se restituie reclamantului printr-o încheiere judecătorească ce poate fi atacată cu recurs.

După cum s-a constatat prin încheierea contestată recurentul nu a înlăturat neajunsurile menționate în încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 iunie 2025, și anume nu a prezentat originalul dovezii achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei și documentele care certifică circumstanţele pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pârâţi şi intervenienţi, dacă aceştia nu dispun de ele.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil menționează că într-adevăr, în conformitate cu prevederile art.167 alin.(1) lit. c) b) Cod de procedură civilă, (1) La cererea de chemare în judecată se anexează: b) dovada de plată a taxei de stat şi/sau a taxei de timbru; c) documentele care certifică circumstanţele pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pîrîţi şi intervenienţi, dacă aceştia nu dispun de ele.

Este de menționat că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură este scutită de drept de la achitarea taxei de timbru având în vedere prevederile din Anexa nr. 2 pct. 1.7 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, se scutesc de taxa de stat şi de taxa de timbru autorităţile administraţiei publice centrale, organele centrale de specialitate ale administraţiei publice, Curtea de Conturi şi organele subordonate lor finanţate de la bugetul de stat, precum şi autorităţile administraţiei publice locale.

Iar, în conformitate cu pct. 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, aprobat prin HG nr. 20/2019, Agenția este o autoritate administrativă subordonată Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

Astfel, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nu urmează să achite taxa de timbru la depunerea cererii de chemare în judecată, după cum eronat a dispus instanța de fond.

Mai mult, Colegiul constată că, instanța de fond prin încheierea din 04 iunie 2025 a comunicat potențialului reclamant și despre *necesitatea prezentării documentelor care certifică circumstanţele pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pârâți și intervenienți*, *dacă aceştea nu dispun de ele*, însă nu a indicat care anume documente urmează fi prezentate, limitându-se doar la citarea conținutului art. 167 alin. (1) lit. c) CPC.

Prin urmare, în condițiile în care instanța de fond nu a specificat concret potențialului reclamant care documente urmează a prezentate, Colegiul civil

consideră că prima instanță eronat a constatat că potențialul reclamant nu a îndeplinit cerințele enumerate în încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată din 04 iunie 2025.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauzele *Beles și alții vs. Republica Cehă* și *Kreuz vs. Polonia*, a subliniat că cerințele procedurale nu trebuie să devină obstacole disproporționate care afectează esența dreptului de acces la justiție.

Astfel, instanţa de recurs consideră că formalismul procedural excesiv invocat de prima instanță este incompatibil cu cerințele unui proces echitabil, consfințite de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, aplicarea strict formalistă a normelor procedurale trebuie evitată, mai ales atunci când aceasta limitează accesul efectiv la justiție.

Colegiul reiterează că, aplicarea unui formalism strict contravine obligației instanțelor de a evita obstacolele procedurale care limitează nejustificat exercitarea drepturilor procesuale ale părților.

Potrivit art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanțele trebuie să se asigure că toate părțile au acces real la justiție, iar orice cerință formală impusă trebuie să fie justificată și proporționată.

Restituirea cererii de chemare în judecată pe motivul unui presupus deficit formal constituie o măsură extremă și lipsită de temei proporționat în raport cu scopul procesual de a specifica care documente urmau a fi prezentate.

Pornind de la premisa că, drepturile fundamentale trebuie garantate într-o manieră concretă şi reală, iar nu iluzorie şi teoretică, imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituie o încălcare a dreptului acesteia de acces la justiție.

Colegiul constată că la caz, instanţa de fond nu a ţinut cont de prevederile legii, și nu a ținut cont de o eventuală îngrădire a dreptului reclamantului de acces liber la justiţie, garantat prin prisma principiilor fundamentale ale Constituţiei Republicii Moldova dar şi a Convenţiei cu privire la Drepturile şi Libertăţile Fundamentale ale Omului.

Așadar, instanța de recurs reiterează convingerea că admiterea recursului, casarea încheierii și trimiterea cauzei la rejudecare din faza de primire a acțiunii, este unicul remediu legal pentru astfel de omisiuni de procedură civilă.

Reieşind din cele menţionate supra, şi având în vedere că, soluţia oferită de prima instanţă este una neîntemeiată, Completul judiciar ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, a casa încheierea primei instanţe, restituind cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

Conform art. 428 alin. (1) CPC, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Conducându-se de dispozițiile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

Se casează integral încheierile Judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 iunie 2025 și din 30 iunie 2025, emise în cauza civilă la contestația creditorului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva creanței pretinse de SRL „Fenix Agro” în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința CÎ „Hortifruct”, restituind cauza în aceeași instanță și în același complet de judecată, la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Cristina Prisacari